

[Finansministeren.]

betragtes som halveret, som nedbragt fra ca. 4 Milliarder til formentlig knapt 2 Milliarder i Dag. Dertil kommer, at Eengangsskatten og de andre Opsagningsforanstaltninger endnu ikke har udtømt deres Virkninger. Mange Beløb staar endnu tilbage at indbetale, i alt formentlig godt og vel 1 Milliard. Naar Indbetalingen af alle disse særlige Afgifter med videre er afsluttet, vil de ledige Penges Mængde derfor være nedbragt fra 4 Milliarder Kr. til antagelig knap 1 Milliard, men det er naturligvis Regeringens Hensigt i den kommende Tid at fortsætte Pengesanereringen med Laan og med en Konsolideringspolitik paa de løbende Budgetter.

Til det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen skal jeg sige, at det, som jeg i Formiddags betegnede som billigt, kun var dette, at det ærede Medlem principielt tog Afstand fra indirekte Skatter. Jeg har noget svært ved at tro, at det var alvorligt ment, men det er muligt, at det ærede Medlem kan oplyse os derom. Jeg spørger derfor det ærede Medlem: Hvis det underlige skulde ske, at det ærede Medlems Parti kom til Magten, vil man da fuldstændig forsage Anvendelsen af indirekte Skatter?

Thomsen: Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for de Svar, jeg fik paa de Spørgsmaal, jeg stillede.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal, Amtsskatteinspektørernes Anvendelse til Beregningerne af de her foreliggende Ting, er jeg ikke ganske enig med den højtærede Finansminister, men det er heller ikke det, der spiller nogen Rolle for mit Vedkommende. Jeg savner derimod en Begrundelse for, hvorfor man har forladt den gamle Sti, at lade Skatteraadene ude i Landet foretage disse Beregninger, og derfor havde jeg ventet, at man var blevet ved den hidtidige Ordning.

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, de ledige Penge, laa der bag ved mit Spørgsmaal, at jeg gerne ønskede Oplysninger om, hvad der skulde ske med de ledige Penge, som maatte være til Stede i højere Grad, end man forhen havde fastslaaet, og dér fik jeg altsaa nu et Svar fra den højtærede Minister. Men jeg tænker ogsaa tilbage til den Dag, da vi her i det høje Ting behandlede Lovforslaget om Eengangsskatten, da lød der Røster — bl. a. vor — om, at man skulde have spændt Fordringerne til Eengangsskatten betydeligt højere, end Regeringen gjorde, og vi kan ikke andet end sige, at nu er man længere borte fra det Maal, vi

dengang satte os, end man vilde have været, dersom man havde fulgt vort Forslag til Eengangsskattens Paaligning, selv om der ogsaa i det Tilfælde vilde være kommet Afstand mellem Beregningerne og Resultatet. Som de to ærede Ordførere for Venstre og Det konservative Folkeparti understregede, var det slet ikke at vente, at disse Beregninger skulde slaa til. Det laa heller ikke bag mit Spørgsmaal, denne Forskel kom slet ikke overraskende for mig. Men det, der kom mig overraskende, var, at der blev saa stort et Tab i det Beløb, som vi nu skulde have haft bundet af de ledige Penge. Det Beløb, som er tabt, svømmer stadig væk rundt.

Chr. Nielsen: Stillet over for det direkte Spørgsmaal fra den højtærede Finansminister skal jeg svare, at mit Parti opfatter indirekte Skatter som et Onde. Hvad enten det drejer sig om Mad og Drikke, Gas og Elektricitet eller Sporvogne, finder vi, at et Samfund, der anvender den indirekte Skatteform, ikke fordeler Byrderne paa den retfærdige Maade. Det er at fordele Byrderne paa en saadan Maade, at Vægten falder paa de svageste Skuldre, og det er det, vi vender os imod. Jeg tror ikke, det vil være muligt for nogen Regering fra i Dag til i Morgen at afskaffe de indirekte Skatter, men mine Udtalelser i Formiddags var vendt imod en Fortsættelse paa de Omraader, der da var Tale om. Naar vi modsætter os det, er det, fordi vi er indstillet paa, at vi maa have afviklet de indirekte Skatter, og saa bliver det kun et Spørgsmaal om, hvilken Vilje man nu viser. Det er det, jeg har fundet mig foranlediget til at paapege, at man bevidst fra den nuværende Regerings Side har presset de indirekte Skatter overmaade i Vejret og altsaa har vist sin Forkærlighed for at beskytte de bemidlede og udbytte de ubemidlede.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Man kan jo sagtens betegne indirekte Skatter som et Onde. De fleste Mennesker synes vel, at Skatter i det hele taget er et Onde, og vi vil alle sammen gerne betale saa lidt Skat som muligt. Men for det første kan man ikke sige, at Skatter paa det mindre nødvendige Forbrug er udemokratiske. For det andet har vi altsaa nu faaet en Indrømmelse af, at heller ikke en kommunistisk Regering vilde kunne afskaffe de indirekte Skatter, i hvert Fald ikke fra i Dag til i Morgen. At man udsteder Anvisning paa Evigheden ved at sige, at man synes, de bør afvikles engang, synes jeg ogsaa er billigt.